

Urszula Narożna-Szamałek, Krzysztof Szamałek

Gorszewice, st. 1 i 29, gm. Kaźmierz,
woj. poznańskie, AZP 50-24/32 i
50-24/60

Informator Archeologiczny : badania 27, 32

1993

Artykuł został zdigitalizowany i opracowany do udostępnienia w internecie przez Muzeum Historii Polski w ramach prac podejmowanych na rzecz zapewnienia otwartego, powszechnego i trwałego dostępu do polskiego dorobku naukowego i kulturalnego. Artykuł jest umieszczony w kolekcji cyfrowej bazhum.muzhp.pl, gromadzącej zawartość polskich czasopism humanistycznych i społecznych.

Tekst jest udostępniony do wykorzystania w ramach dozwolonego użytku.

Brzezie, st. 29
 gm. Pleszew, woj. kaliskie
 AZP 64-36/—

Muzeum Okręgowe Ziemi Kaliskiej
 w Kaliszu

Badania prowadził mgr Edward Pudelko. Dziewiąty sezon badań. Cmentarzysko kultury łużyckiej, IV okres epoki brązu do okresu halsztackiego D.

Pracami objęto część północno-zachodnią stanowiska, wykorzystywaną jako pole orne, a więc potencjalnie najbardziej zagrożoną dewastacją. Odkryto interesujący bezpopielnicowy grób określony numerem 330, zawierający dwie grzechotki gliniane: „beczułkowatą” i „patisonowatą”, oraz rytualnie uszkodzoną figurkę „ptaszka” z dwoma otworami do zawieszania. Zestawowi temu towarzyszyła waza i 3 czerpaki (jeden w jej środku). Jak wykazała ekspertyza antropologiczna, w jamie zalegały przepalone kości dwóch osobników: dorosłego i dziecka. Inny pochówek (nr 345), w specjalnie zbudowanej skrzyni z popielnicą, zawierał ostrze brzytwy i świetnie zachowaną szpilę brązową z dwustożkowato uformowaną główką. Szczątki należały do dojrzałego mężczyzny (35–40 lat). W sumie odsłonięto i zadokumentowano 35 pochówków.

Planuje się kontynuację badań.

Gorszewice, st. 1 i 29
 gm. Kaźmierz, woj. poznańskie
 AZP 50-24/32 i 50-24/60

Muzeum Archeologiczne w Poznaniu
 Polska Akademia Nauk Instytut Archeologii i Etnologii

Badania wykopaliskowe prowadzili mgr Urszula Narożna-Szamałek (MAP) i dr Krzysztof Szamałek (IAiE PAN). Finansowane przez Muzeum Archeologiczne w Poznaniu. Szósty sezon badań. Cmentarzysko i osada ludności kultury łużyckiej. Schyłek epoki brązu i wczesna epoka żelaza.

Celem badań była weryfikacja danych uzyskanych na podstawie zdjęć lotniczych terenu cmentarzyska oraz sąsiedniego stanowiska — miejsca przypuszczalnej osady. Badania wykopaliskowe potwierdziły istnienie osady (st. 29) położonej po drugiej stronie strumienia, w odległości ok. 200 m od cmentarzyska. Podczas badań osady natrafiono na paleniska oraz ceramikę, którą można datować na schyłek epoki brązu lub początek okresu halsztackiego C.

Badania na cmentarzysku przyczyniły się do odkrycia kolejnych grobów oraz wyjątkowej, malowanej i grafitowanej ceramiki z okresu halsztackiego C–D. Ogółem przebadano 4,33 ara.

Grotniki, st. 6, gm. Włoszakowice, woj. leszczyńskie — patrz: wczesne średniowiecze